

Arrest

nr. 69 069 van 24 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 27 juli 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. STROOBANTS en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Liberiaanse nationaliteit te bezitten en bent Fulla van etnie. U bent geboren en getogen te Monrovia op 11 november 1991.

In oktober 2008 werd uw vader Amadu (B.) gedood door zijn broers Mohammed (B.) en Ibrahim (B.) door middel van hekserij en dit omdat ze jaloers waren op zijn eigendommen. In maart 2009 werd ook uw moeder Aminatah (B.) gedood door Mohammed (B.) en Ibrahim (B.); eveneens door middel van hekserij. Uw ooms ontdekten dat uw naam op een aantal documenten van eigendommen van uw vader stond en daarom dreigden ze u te zullen doden met een heksengeweer. Hierop besloot u om weg te vluchten. Christoffer, uw voetbalcoach, hielp u om het land te verlaten. In december 2010 verliet u

Liberia en op Kerstdag 2010 kwam u toe in België waar u op 27 december 2010 een asielaanvraag indiende.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of uit een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te hebben omdat u vreest dat uw ooms Mohammed (B.) en Ibrahim (B.) u door middel van hekserij zullen vermoorden, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de redenen voor uw vlucht, geen verband houden met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet.

U verklaarde dat uw ouders door middel van hekserij gedood werden door uw ooms Mohammed (B.) en Ibrahim (B.) en dat ze na de dood van uw vader in oktober 2008 ook u dreigden te doden door middel van hekserij (gehoor CGVS, p.2-3 en p.9). De motieven die u in het kader van uw asielrelaas aanhaalde, houden geen verband met één van de criteria van de Conventie van Genève voor de toekenning van asiel (politieke of religieuze overtuiging, nationaliteit of ras of het behoren tot een sociale groep). Het gaat hier immers om een private familietwist, meer bepaald een twist tussen uw ooms Mohammed (B.) en Ibrahim (B.) enerzijds en u anderzijds. Het onderwerp van deze twist is de eigendom die uw vader naliet toen hij overleed. De incidenten die u in dat verband aanhaalde, kunnen bijgevolg niet als 'vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève worden beschouwd.

U heeft evenmin aangetoond dat u een 'reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen in geval van een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong.

Hieromtrent kan worden opgemerkt dat u aangaf dat uw ouders door middel van hekserij gedood werden door uw ooms Mohammed (B.) en Ibrahim (B.) (gehoor CGVS, p.2-3). 'Hekserij' behoort echter tot het bijgeloof en kent geen objectieve grond. Verder haalde u aan dat uw ooms Mohammed (B.) en Ibrahim (B.) u door middel van hekserij zullen vermoorden. U gaf aan dat ze 'spiritueel' zouden vechten met u en dat ze u willen doden met een 'heksengeweer', het zelfde heksengeweer waarmee ze uw vader doodden (gehoor CGVS, p.9). Toen u gevraagd werd hoe zulk heksengeweer werkt, gaf u aan dat heksen het gebruiken om u neer te schieten en dat je dan rot. U gaf aan dat het spiritueel is en je het niet ziet (gehoor CGVS, p.3). Er dient te worden opgemerkt dat de vrees voor 'vervolging met een heksengeweer' ongegrond is, daar een heksengeweer tot het bijgeloof behoort en geen objectieve grond kent.

Bovendien begonnen volgens uw verklaringen de bedreigingen door uw ooms Mohammed (B.) en Ibrahim (B.) aan uw adres reeds na de dood van uw vader in oktober 2008 en er dient te worden vastgesteld dat u pas in december 2010 uw land verliet (gehoor CGVS, p.7 en p.9). U gaf vaag aan dat ze u niet doodden, omdat uw tijd nog niet gekomen was (gehoor CGVS, p.9). Toen u gevraagd werd of uw ooms – buiten de door u aangehaalde bedreigingen – nog zaken deden om u duidelijk te maken dat ze de eigendommen van uw vader wilden, gaf u aan van niet (gehoor CGVS, p.10). Verder gaf u vaag aan dat u vertrok, omwille van wat u ervaarde. Toen u om duidelijkheid gevraagd werd, gaf u aan dat u soms nare dromen had. Toen u gevraagd werd waarom deze dromen voorbij zouden zijn door naar België te komen, gaf u aan dat u ook hier slechte dromen hebt (gehoor CGVS, p.11). Er dient te worden opgemerkt dat 'nachtmerries' niet gezien kunnen worden als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Overigens liet u na om te trachten de twist met uw ooms in uw land van herkomst op te lossen en trachtte u evenmin om elders in Liberia te gaan wonen.

U gaf aan dat u naar de politie ging om klacht neer te leggen tegen uw ooms, maar vermits er geen bewijs tegen hen was, gaven ze u de raad om op te letten en aangifte te doen van zodra u iets zag (gehoor CGVS, p.11). Hieruit blijkt dat de politie uw zaak ter harte nam. U liet echter na om naar een advocaat te gaan om zo het conflict met uw ooms Mohammed (B.) en Ibrahim (B.) betreffende de eigendommen van uw vader te regelen. U gaf aan dat dit was omdat u de middelen niet had, maar er dient vastgesteld te worden dat u wél financiële hulp kon krijgen van uw coach Christoffer om uw land te verlaten en men mag verwachten dat de kostprijs om een advocaat in te huren vele malen lager ligt (gehoor CGVS, p.8 en p.11). Dit is dan ook geen afdoende verklaringen om niet te trachten het conflict op te lossen voor de rechtbank. Er mag van u verwacht worden dat u – betreffende de twist tussen uw ooms Mohammed (B.) en Ibrahim (B.) en u in verband met de zeggenschap over de eigendom die uw vader naliet toen hij overleed – toch eerst alle rechtsmiddelen zou uitproberen en uitputten in uw land

van herkomst door u toch te wenden tot de Liberiaanse autoriteiten, alvorens internationale bescherming te zoeken.

Toen u verder gevraagd werd of u niet trachtte om elders in Liberia te gaan wonen, gaf u aan dat u soms op uw werk te Monrovia bleef slapen (gehoor CGVS, p.12). Toen u gevraagd werd waarom u niet elders in Liberia trachtte te gaan wonen, gaf u aan dat iedereen in Monrovia wil wonen en dat buiten Monrovia de veiligheid niet goed is omdat er elke dag wel ergens een gewapende overval is (gehoor CGVS, p.12).

Gelet op bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen band bestaat tussen de door u aangehaalde vrees voor vervolging en de criteria van de Vluchtelingenconventie van Genève. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen 'reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde geboorteakte (dd.18 januari 2011) toont slechts uw identiteit aan, welke niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken. Verder legde u een kaart neer die uw aansluiting bij de 'Liberia National Tailors, Textile, Garment, and Allied Workers Union' aantoonde, wat niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken, maar wat verder niet relevant is voor uw asielrelaas. Verder legde u de eigendomsakte (dd.23/3/2008) voor die aantoonde dat u grond bezit in Monrovia, wat niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken, maar wat bovenstaande vaststellingen niet wijzigt. Verder legde u een brief (dd. onbekend) die de 'Fulani United of Liberia' aan de Liberiaanse politie richtte, voor. Daarin wordt aangegeven dat u problemen kende en dat men de hulp van de politie inroept. Verder legde u een brief (dd.13/10/2009) voor die de politie schreef als antwoord op bovenstaande brief en waarin vermeld wordt dat de klacht geregistreerd werd, dat een onderzoek gedaan werd en dat men zal ingrijpen zodra er een aanleiding is. Vreemd genoeg wordt in geen van beide brieven melding gemaakt van de door u beweerde moord op uw vader (oktober 2008) en op uw moeder (maart 2009) (gehoor CGVS, p.3). Beide brieven lijken dan ook van gesolliciteerd karakter en wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. Tenslotte legde u een foto neer waarop uw moeder staat met één wit geschilderd (of gekalkt) been, maar wat verder bovenstaande vaststellingen niet wijzigt. U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw reisweg.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel wordt de schending aangevoerd van artikel 30 van de Grondwet, van de artikelen 51/4 en 48/4 van de vreemdelingenwet en van de motiveringsplicht.

Verzoeker is het niet eens met de vaststelling in de bestreden beslissing dat de redenen van zijn vlucht geen verband houden met de Conventie van Genève, nu de redenen te maken hebben met "bijgeloof". Hij stelt dat een van de criteria van de Conventie van Genève religieuze overtuiging is. Volgens verzoeker baseert het CGVS haar beslissing op het oordeel dat het geloof van verzoeker slechts een bijgeloof is en daarom niet in overweging kan worden genomen om beschouwd te worden als religieuze overtuiging. Verzoeker verwijst naar internationale rapporten die bevestigen dat etnische groepen van alle religies participeren in lokale religieuze praktijken. Hij stelt dat het bijgeloof waarnaar het CGVS verwijst deel uitmaakt van zijn religieuze overtuiging. Volgens verzoeker gebruiken zijn ooms dat geloof om hem te vervolgen, net zoals de sharia wordt gebruikt om moslims te vervolgen. Hij verwijst naar het verslag van het US Department of State waaruit blijkt dat rituele moorden nog vaak voorkomen in Liberia. Verzoeker stelt dat hij nergens hulp kan zoeken tegen het bijgeloof. Het is een gesloten gemeenschap en om buiten deze gemeenschap hulp te zoeken moet men macht, aanzien en/of geld hebben.

Verzoeker meent dat het argument dat het geld voor een vlucht meer kost dan het geld voor een advocaat niet kan worden weerhouden. Niet enkel een advocaat moet worden betaald, het geld moet mogelijk maken dat verzoekers klacht serieus wordt genomen. Verzoeker stelt dat zijn ooms alle eigendommen van zijn vader in bezit hebben genomen en ook al het geld en de macht die daarbij komt. Volgens hem kunnen zij elke klacht die hij zou stellen, doen verdwijnen door er geld tegenover te plaatsen. Verzoeker verwijst hiervoor naar informatie waaruit blijkt dat corruptie in Liberia van die aard is dat ze elk niveau van het menselijk handelen beheerst. Volgens verzoeker overschrijdt het conflict de familiale sfeer, nu hij nergens hulp kan vinden. Hij heeft wel degelijk hulp gezocht, maar hij werd weggestuurd zonder dat men iets kon doen. De autoriteiten kunnen niet optreden tegen praktijken van

hekserij en dergelijke meer. Dit wordt eveneens bevestigd in het rapport van het US Department of State, waaruit blijkt dat rituele moorden nog steeds veel voorkomen. Gelet op het feit dat verzoekers vader en moeder op één jaar tijd gedood werden door zijn ooms, restte verzoeker geen andere mogelijkheid dan te vluchten.

Verzoeker meent dat, wanneer verwerende partij aanvoert dat er een intern vluchtalternatief bestaat, zij dit ook moet aantonen, wat het CGVS heeft nagelaten.

2.2.1. Krachtens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet dient het verzoekschrift de middelen te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. De uiteenzetting van een "middel" vereist dat zowel de geschonden geachte rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid, als de wijze waarop die regel of dat beginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden. Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 30 van de Grondwet en artikel 51/4 van de vreemdelingenwet blijkt dat hij niet argumenteert op welke wijze deze artikelen zouden zijn geschonden. Dit onderdeel van het middel is onontvankelijk.

2.2.2. Wat de ingeroepen schending van de motiveringsplicht betreft, heeft de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij of zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem of haar verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Verzoeker voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker baseert zijn vrees op een private familietwist tussen de zijn ooms en hemzelf met als voorwerp de eigendommen die verzoekers vader naliet bij zijn overlijden. Er kan echter geenszins worden aangenomen dat deze motieven verband houden met een van de gronden van vervolging omschreven in artikel 48/3, § 4 van de vreemdelingenwet (politieke of religieuze overtuiging, nationaliteit of ras of het behoren tot een sociale groep). Verzoeker toont door zijn bewering dat zijn ooms bijgeloof gebruiken teneinde hem problemen te bezorgen, geenszins aan dat hij zou worden vervolgd omwille van zijn religieuze overtuiging. Het feit dat volgens de verklaringen van verzoeker zijn ouders zouden zijn gedood door hekserij en verzoeker zelf zou worden neergeschoten met een heksengeweer wijst er enkel op dat de ooms van verzoeker, hem door hekserij wilden ombrengen. Verzoeker is echter geenszins vervolgd omwille van zijn religieuze overtuiging (bijgeloof).

Voor wat betreft de hekserij die verzoeker aanhaalde tijdens zijn verklaringen voor het CGVS, dient te worden vastgesteld dat 'hekserij' tot bijgeloof behoort en geen objectieve grond kent. De verwijzing van

verzoeker naar de toepassing van de sharia om moslims te vervolgen, kan niet worden aangenomen vermits de sharia een islamitisch wetboek betreft binnen de context van de islam. Aldus werd er in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat de vrees voor 'vervolging met een heksengeweer' ongegrond is daar een 'heksengeweer' tot het bijgeloof behoort en geen objectieve grond kent.

Internationale bescherming kan slechts worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Uit verzoekers verklaring blijkt dat hij slechts één poging heeft ondernomen om nationale bescherming te verkrijgen, ook al had hij hiertoe meerdere keren de gelegenheid (gehoor CGVS, p.11). Verzoeker toont niet aan dat hij omwille van één van de hoger vermelde gronden van vervolging geen verder beroep kan doen op bescherming inzake de familietwist.

Verzoeker voert geen verweer ten aanzien van de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent de door hem bijgebrachte stukken. De motiveringen hieromtrent vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden door de Raad overgenomen.

Voormelde vaststellingen leiden tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag. Kritiek op de overige motieven van de bestreden beslissing noch de bijgevoegde landeninformatie kan niet leiden tot een andere oordeelsvorming.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. Gelet op de vaststellingen inzake zijn asielrelaas en de voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden (zie *sub* 2.2.4.), evenals de elementen in het dossier, toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig oktober tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS